

gásában, ritmikus gyakorlataiban ne legyen kifogásolni valónk. A *Dühöngő ifjúság*-beli szerepére visszaemlékezve mégis jócskán meglepett bennünket. Egyike azon keveseknek, akik megtalálták a magukra szabott játéktílust; „intellektuális” színész, „intellektuális” szerepben.

FEHÉR Katalin

Z E N E

KINKA RITA VIZSGAHANGVERSENYE

Egyre gyakrabban hallunk a fiatal újvidéki pianista-generációról, amelynek legjavát a hazánkban tartózkodó szovjet pedagógusok növendékei képezik.

Először Jevgenyij Tyimakin professzor, majd Arbo Valdma docens neveltek tartományunknak olyan művészeket, akik nemcsak hazánkban, de határainkon túl is rendkívüli eredményeket mutattak fel. Közéjük tartozik Kinka Rita szabadkai művésznő is, akit sikeres nemzedék élvonalába kell sorolni.

Már a szabadkai zeneiskola diákjaként kitűnt tehetségével, szorgalmával, s mindmáig egyik legaktívabb fiatal előadóművésznőnk. Első hangversenypódiumi tapasztalatait Basch Mária növendékeként szerezte a szabadkai közép fokú zeneiskolában. Díjakat nyert tartományi és köztársasági valamint országos versenyeken, részt vett a zeneiskolák nemzetközi találkozóin Magyarországon és Csehszlovákiában, és tizenhárom éves korában már önálló koncertsorozatot tartott Vajdaság városaiban.

1977-ben került az Újvidéki Zeneakadémia zongora tanszakára először Jevgenyij Tyimakin professzor, majd 1979-től Arbo Valdma osztályába. Ettől kezdve szinte minden évben eredményesen szerepelt tekintélyes nemzetközi vetélkedőkön, hazánkban és külföldön egyaránt.

1979-ben az olaszországi Ancona közelében fekvő Senigaliában negyedik, két év múlva Vercelliben második, 1983-ban a Zenekedvelő Ifjúság Belgrádban megtartott nemzetközi vetélkedőjén pedig ötödik lett. A moszkvai Csajkovszkij versenyen viszont a 100 versenyzős mezőnyben bekerült a legjobb huszonhárom közé. A közelmúltban is vetélkedett, mégpedig az NDK-beli Zwickauban a Robert Schumannról elnevezett versenyen, ahol bejutott a legjobb hat közé. Ezután vár rá Sydneyben a zongoristák nagyméretű nemzetközi versenye, amelyre a selejtezőbizottság mindössze két hazai művészt választott.

Ha csupán az említett adatokat vesszük figyelembe, az is bőven elegendő egy fiatal előadóművész sikeres pályakezdéséhez. Márpedig elő-

adóművészek nevelése az elsődleges cél a zongoristákat továbbképző tagozaton, amelyet az 1982–83-as tanévben nyitottak meg az Újvidéki Zeneakadémián. Kinka Rita ennek az első generációnak a tagja, és az idén fejezte be posztgraduális tanulmányait. Magiszteri vizsgahangversenyét két ízben, május 6-án és 15-én tartotta, az Újvidéki Rádió M-stúdiójában.

A két esten rendkívül igényes műsorral lépett fel. Előbb Bach *Wohltemperiertes Klavier* című ciklusának második kötetéből az Asz-dúr prelúdium és fűgát, Scarlatti két szonátáját, Beethoven Op. 109-es, Esz-dúr szonátáját, valamint Mozart K. V. 466., á-moll zongoraverseyének magán szólamát játszotta az Újvidéki Zeneakadémia zenekarával, amelyet Horváth László vezényelt. Kinka Rita ezúttal is érett, átgondolt, arányaiban kiegyensúlyozott produkciót nyújtott, ami pedig művészi érdeklődésének új eredménye, a művekhez való átszellemültebb, tisztázottabb hozzáállás, a lekerekített, koncentrált előadásmód. Játéktechnikája fölényes, kimunkált, billentése azonban helyenként kemény, ami a markáns drámai részekhez jól odaillesik, de például a Scarlatti-szonáták előadása elaprózottabb, lágyabb pergést kívánna meg. Ezért volt eleve nebb, és hangzásban dúsabb az első koncerten Mozart, de még inkább Beethoven művének tolmácsolása. A magiszteri vizsgaverseny második része javarészt romantikabeli műsort tartalmazott: Schumann fisz-moll *Novelláját*, g-moll *Etűdjét*, Rachmaninov *Két-etűdjét*, Skrjabin Esz-dúr etűdjét, valamint Mokranjac *Visszhangok* című alkotását, a koncert második felében pedig két Schumann mű szólalt meg.

Úgy tűnt föl, a művésznő inkább a lassú tételek zenéjében talált rá kifejezési lehetőségére: ezeknek tolmácsolása vált a legihletettebbé, hangzásban legdifferenciáltabbá, expresszivitásban leginkább magával ragadóvá. A gyors részek dallamait is szépen vezeti, de belső vívőerejük, melegségük még nem elég meggyőző, zeneiségük, drámaiságuk nem mélyről fakadó. A hangverseny záródarabjai, s egyben a vizsgahangverseny legsikeresebb megvalósításai Schumann szimfonikus etűdjei és a C-dúr toccata előadása volt. Az előbbiben színesen bontakoztak ki a különböző karakterek, változatos ritmusok; az utóbbiban pedig Kinka Rita briliáns technikája jutott kifejezésre.

Mindent összegezve Kinka Rita magiszteri hangversenyén a művésznő intellektuális adottságú személyisége érvényesült meggyőzően. A hatalmas műsorral, a tartalmas interpretációkkal tanúbizonyságát adta sokoldalúságának, befogadóképességének, különböző stílusokban való jártasságának, s mindannak, ami az igazi nagy előadóművészek kiváltsága.

BULATOVIĆ Gabriella